

- a. Lande, som producerer et vist Kvantum, men indfører en betydelig Del af deres Forbrug, skulde forpligte sig til at begrænse den indenlandske Produktion (i de britiske Kolonier, som sælger hele deres Eksport indenfor det britiske Imperium, skulde Begrænsningen tage Form af en Begrænsning af Eksporten og ikke af Produktionen).
- b. Lande, som producerer omtrent nok til deres eget Forbrug, men normalt ikke eksporterer, skulde forpligte sig til ikke at forøge Produktionen udover Hjemmeforbruget og til ikke at eksportere.
- c. Eksportlande, som ikke er Deltagere i Chadbourne-Overenskomsten, skulde forpligte sig til ikke at forøge Eksporten udover det nuværende Niveau.
- d. Lande, som er Deltagere i Chadbourne-Overenskomsten, skulde forpligte sig til at følge Overenskomstens Direktiver med Hensyn til Begrænsningen af Eksport og Produktion, saalænge den nye Ordning gælder.
- e. Lande, som ikke for Øjeblikket producerer Sukker, skulde forpligte sig til ikke kunstigt at opmuntre saadan Produktion.

Det blev overdraget det internationale Sukkerraad i Samarbejde med den engelske Delegation at optage Forhandlingerne med de Lande, som kunde forventes at ville deltage i en Konvention. Sukkerraadet førte derefter en Række Forhandlinger med de forskellige Lande og afgav en Beretning, hvori der nærmere redegøres for disse Forhandlinger.

Den danske Delegation blev forespurgt, hvorvidt Danmark vilde være villig til at indgaa paa en Forpligtelse som anført ovenfor under b. eller éventuelt som under c. Det danske Svar gik ud paa, at man i Tilfælde af, at der blev afsluttet en international Sukkeroverenskomst, vilde kunne gaa med til Hovedforpligtelsen under Pkt. b. ikke at forøge Produktionen udover det nuværende Niveau, d. v. s. at Sukkerroearbejdet vilde blive afpasset efter Hjemmemarkedets Behov, saaledes at der normalt ikke vilde blive Tale om Eksport. Hvis imidlertid Sukkerhøstudbyttet i noget Aar paa Grund af særlig gunstige Vækstforhold skulde blive ekstraordinært stort, maatte Danmark forbeholde sig Ret til eventuelt at eksportere den saaledes fremkomne Overskudsproduktion. Omvendt vilde Danmark, hvis Høsten i noget Aar skulde blive særlig lille, indføre det fornødne Sukkerkvantum. Det var dog en Forudsætning, at hverken Sirup eller Melasse blev berørt af Overenskomsten.

Da ikke alle Lande havde taget endelig Stilling til Spørgsmaalet, vedtog Konferencen en Resolution, hvori man anmodede Konferencens Bureau om at holde sig i Kontakt med det internationale Sukkerraad og at tage de nødvendige Skridt til Fortsættelse af Forhandlingerne med de interesserede Lande, navnlig for snarest muligt at faa Svar fra de Lande, som ikke havde taget endelig Stilling til Spørgsmaalet.

Det tilkommer Konferencens Bureau, naar den skønner det opportunt, at indkalde de interesserede Lande til et nyt Møde for at naa til Afsluttelse af en almindelig Overenskomst.

3. Vin.

Det internationale Vinbureau havde tidligere taget Spørgsmaalet om Overproduktionen af Vin op til Drøftelse, og flere af Producent- og Eksportlandene havde truffet Foranstaltninger til Begrænsning af Produktionen. Men Gennemførelsen af disse Forholdsregler var meget vanskelig, da Dyrkerne løb den Risiko, at Begrænsningen kom deres Konkurrenter paa det internationale Marked tilgode, uden at Prisforholdene blev bedre. Det gjaldt derfor om at samle alle Lande i en fælles Aftale. Der blev nedsat et særligt Underudvalg for Vin, i hvis Møder en Repræsentant for ovennævnte Bureau fik Adgang til at deltage som Observatør. Paa Grundlag af et af Vinbureauet fremsendt Memorandum blev der i Udvalget udarbejdet et Udkast til en Resolution, som i en Indledning bl. a. nævnede, at man saa snart som muligt skulde søge gennemført den af Vinbureauet anbefalede Nedsættelse af Toldsatserne og de indenlandske Afgifter for Vin. Fra svensk Side, med Støtte fra dansk Side, blev det imidlertid udtalt, at man ikke kunde gaa med hertil, og Udkastet blev da omredigeret, saaledes at de paagældende